

Uit het Woord der Waarheid

Gratis Bijbelstudieblad voor jong en oud

Jaargang 77 • nummer 3 • maart 2022

INHOUD

<i>Hij zal roem en eer ontvangen (gedicht)</i>	<i>49</i>
<i>Bevrijd voor God – Romeinen 5-8 (15)</i>	<i>50</i>
<i>Christus, onze Redder (3)</i>	<i>53</i>
<i>Zie, het Lam van God</i>	<i>56</i>
<i>Waarom stierf de Heere Jezus?</i>	<i>60</i>
<i>Symbolen voor het Woord van God (6)</i>	<i>62</i>
<i>Judas Iskariot (1)</i>	<i>64</i>
<i>Onze toekomstverwachting</i>	<i>68</i>
<i>Christus is voor onze zonden gestorven</i>	<i>70</i>
<i>Vragen in Jezus' Naam</i>	<i>71</i>

Traktaat: Deurhanger

Een aansprekende flyer voor kinderen; je kunt 'm aan de deurknop hangen. De flyer laat zien: de deur van Gods genade, de deur naar redding, staat nu nog open. Maar voor iedereen die de Heere Jezus afwijst, is de deur straks definitief dicht, dan is het voor eeuwig te laat. Heel geschikt door z'n unieke vormgeving. Met aanbod voor een gratis Evangelie, dat we toesturen aan iedereen die reageert.

Prijs: € 2,15 per stuk (1 stuk = set van 10 traktaten). Netto prijs.

Flyer, dubbelzijdig bedrukt en gestanst, formaat 52x148 mm, fullcolour, 350 grams kunstdrukpapier met dispersielak.

Bij grotere aantallen is de volgende korting van toepassing:

- Per 10 stuks (100 traktaten): 10% korting
- Per 100 stuks (1.000 traktaten): 20% korting
- Per 1.000 stuks (10.000 traktaten): 30% korting

Exclusief verzendkosten.

Colofon

Redactie- en administratie-adres:
Stg. Uit het Woord der Waarheid
Postbus 260, 7120 AG Aalten

Abonnementen en lektuurbestelling:
Tel. 0543 - 47 17 46
E-mail: bestel@uhwdw.nl
IBAN: NL44 INGB 00 00 92 46 08

Algemene info, redactie en doorstorting giften (vertrouwelijk):
Tel. 0543 - 47 88 43; fax 47 88 42
E-mail: info@uhwdw.nl

ISSN: 1384-735X

Giftenrekeningen:

IBAN: NL56 INGB 00 00 72 36 02
BIC: INGBNL2A* (ANBI aftrekbaar)

Voor persoonlijke behoeften:

IBAN: NL37 ABNA 04 22 21 00 48
BIC: ABNANL2A* (ANBI niet aftrekbaar)
*Voor betalingen vanuit buiten Europa de BIC vermelden s.v.p.

Websites:

- Uitgeverij: www.uhwdw.nl
- Bijbelse artikelen en MP3-lezingen: www.debijbelvoorjou.nl
- Info i.v.m. werk van de Heere in binnen- en buitenland, hulp aan armen, noodhulp e.d.: www.uhwdw-fcs.nl

Alle prijzen zijn excl. verzendkosten.

© foto omslag: AdobeStock © foto's binnenzijde: Pixabay

Hij zal roem en eer ontvangen

Het leefde in Uw hart,
o God, al in de eeuwigheden,
Uw Mensenzoon te eren hoog,
met macht Hem te bekleden.
Eens zal terecht Uw heil'ge Knecht,
Die werd aan 't kruis geslagen,
Zijn diademen dragen!

Ja, spoedig krijgt Uw Mensenzoon
in hemel en op aarde
de heerschappij, de heerlijkheid,
de eer, de macht, de waarde.
Ook Christus' bruid
ziet reeds vooruit
– voor wie Hij heeft geleden –
naar al Zijn heerlijkheden.

Wij roemen, God, Uw raadsbesluit
van alle eeuwigheden:
U hebt het ons geopenbaard;
wat heeft Hij veel geleden!
Niet lang duurt 't meer,
dan krijgt Hij alle eer.
Hij Die aan 't kruis moest hangen,
zal eeuwig roem ontvangen.

Paul Waltersbacher

Bevrijd voor God – Romeinen 5-8 (15)

Inleiding hoofdstuk 7 – 8:3

Dit hoofdstuk kunnen we op de volgende manier indelen:

- Verzen 1-6: De leer van de bevrijding.
- Verzen 7-13: Door de wet krijgt men inzicht in de zonde.
- Verzen 14-25: Ervaringen van een bekeerd mens die de ware natuur van de zonde leert kennen en daardoor de behoefte naar de bevrijding voelt.

In hoofdstuk 6 zagen we dat we van de *zonde* bevrijd zijn. Nu zullen we leren op welke manier we ook van de *wet* bevrijd worden. Iedereen kan goed begrijpen dat we uit de macht van de zonde bevrijd moesten worden, want de zonde was van de mens afkomstig en was alleen maar verkeerd. Maar de wet kwam van God en was goed. Het is veel moeilijker om te begrijpen dat we van iets wat goed is, bevrijd moeten worden dan van iets wat slecht is. De wet was goed en God had haar gegeven om Zijn eisen en Zijn heiligheid te openbaren. Maar wij hebben niet de kracht om de wet te houden. De wet geeft ons ook geen kracht om haar te houden; ze straft ons onbarmhartig als we haar overtreden. Ze brengt ons geen leven en maakt ons slechts ongelukkig. Daarom moeten we van de macht van de wet worden bevrijd. En dat gaat precies op dezelfde manier als dat we van de macht van de zonde bevrijd werden: door de dood.

Onder de wet

God gaf Zijn volk aan de ene kant ceremoniële wetten met vele honderden voorschriften: over de kleding van de priesters, over de offerdienst, over de dieren die wel of niet gegeten mochten worden et cetera. Maar Hij gaf ook morele wetten, die in het

bijzonder in de tien geboden tot uitdrukking worden gebracht. Deze zedelijke wetten zijn altijd geldig. Ze gelden nog steeds, ook vandaag nog (verg. 1 Tim. 1:8-10). Toch leerden we vanuit hoofdstuk 6:14 dat we niet meer onder de wet zijn. Dat leidde vooral in het begin van het christendom tot vragen. Toen de volken tot geloof kwamen, was er een grote discussie (verg. Hand. 15): moeten die volken onder de wet worden gesteld of niet? Het antwoord van de apostel en de oudsten was eenduidig: de volken moesten niet onder de wet worden gesteld. Ze moesten zich alleen niet wagen aan het verstikte, aan het bloed, aan de hoererij en aan godenoffers, maar ze werden niet onder de wet gesteld. Dat was voor iedereen duidelijk. Maar wat moest er met de gelovig geworden Joden gebeuren? Dat was voor hen niet zo duidelijk, want in Handelingen 21 zegt Jakobus tegen Paulus, die zojuist in Jeruzalem was aangekomen: 'U ziet, broeder, hoeveel tienduizenden Joden er zijn die geloven; en zij zijn allen ijverars voor de wet' (Hand. 21:20). We zien dus dat men graag wilde dat dit punt verduidelijkt werd. Omdat zich in de gemeente van Rome gelovigen uit de heidenen en uit de Joden bevonden, was er een acute reden om deze vraag in deze brief te behandelen. Paulus maakt duidelijk dat geen enkele Christen, zowel Jood als heiden, onder de wet staat (Rom. 6:14).

Toch kun je je in de praktijk 'onder de wet' stellen. Daarvoor zijn drie mogelijkheden:

1. Een Jood die vandaag de dag leeft, stelt zich onder de wet omdat hij denkt dat dat zijn plicht is voor God. Wie al eens in Jeruzalem geweest is, weet hoe precies de orthodoxe Joden het met het naleven van de talrijke wetten nemen.
2. De wet bevat zedelijke geboden van God, die altijd voor alle mensen geldig zijn. Daarbij hoort bijvoorbeeld het eren van vader en moeder. De aanwijzingen hebben de tijd van de wet doorstaan en kunnen als leefregel gezien worden.

3. Vaak leggen mensen zichzelf geboden op die geen grondslag in de Bijbel hebben. Dit vinden we bijvoorbeeld veel bij monniken. Meestal gaat het hierbij om wetten die de maatstaf (vermoedelijk) hoger leggen dan de wet die op Sinaï gegeven werd. Waarom doet men dat? Men doet dat omdat men daardoor heiliger wil worden en zich voor God aangenaam wil maken.

Het maakt helemaal niet uit op welke manier ik één van deze drie mogelijkheden gebruik. **In geen geval heb ik de kracht om de wet te houden.** Ik word ongelukkig omdat de wet niet de Christelijke leefregel is, want de wet eist kracht van de mens die hij niet heeft. Wij als Christenen hebben Christus als onze leefregel. In Hem zien we niet alleen hoe we moeten leven – door Hem kunnen we dat ook in de praktijk brengen.

Bevrijd van de macht van de wet

De apostel wendt zich in vers 1 tot mensen 'die de wet kennen'. Daarbij gaat het niet om de wet van de Sinaï, maar het gaat om een algemene kennis van de manier waarop de wet werkt en het gebied waarop de wet van toepassing is. Het is voor iedereen duidelijk dat de wet alleen voor levende mensen geldt. Als een moordenaar vandaag iemand ombrengt en morgen zelf sterft, kan hij niet meer door de wet vervolgd worden. Over een dode heerst geen wet meer. Dat wordt nu door middel van de huwelijkswet duidelijk gemaakt.

'Want de gehuwde vrouw is door de wet verbonden aan haar man zolang hij leeft' (vs. 2). Dat was overigens al in het Oude Testament bekend: Toen David Abigaïl tot vrouw wilde nemen, wachtte hij eerst tot Nabal dood was. Pas daarna nam hij haar tot vrouw. Dat geldt nog steeds en wel voor beide kanten: ook de man is aan de vrouw gebonden zolang ze leeft. De Bijbel weet niet anders, ze veroordeelt echtbreuk principieel. Dat is belangrijk, ook in onze dagen.

De eerste man over wie hier wordt gesproken, is een beeld van de wet van Sinai – en wij zijn met hem, met de wet, getrouwd. Wij stellen dus de vrouw voor. Zolang beiden in leven zijn, is er geen scheiding. In het voorbeeld sterft nu de man, zodat de vrouw niet meer aan hem verbonden is: 'maar is de man gestorven, dan is zij vrij van de wet die haar aan de man bond' (vs. 2). In werkelijkheid sterven wij, de vrouw, echter en niet de man, de wet. Dat is belangrijk. De uitkomst is wel hetzelfde, want de relatie is door de dood tenietgedaan; de wet is echter niet gestorven, maar 'leeft'. De wet 'leeft' zelfs nog in het duizendjarige rijk (verg. Ezech. 44-46; Hebr. 8), maar wij zijn gestorven. Toen we met onze eerste man, de wet, getrouwd waren, bevonden we ons in een ellendige, ongelukkige en arme toestand. Maar nadat we zijn gestorven, konden we een andere Man toebehoren, namelijk Christus. In deze relatie zijn we rijk en gelukkig en is er geen verdoemenis en geen scheiding meer (Rom. 8:1-35).

(Wordt vervolgd).

Karl-Heinz Weber

Christus, onze Redder (3)

Het werk van Christus

Laten we nu kijken naar het *werk van Christus*. Daarmee hebben we over het algemeen op het oog wat Hij bewerkt heeft aan het kruis, in Zijn sterven. Ruimer gezien liggen hierin Zijn leven én Zijn sterven besloten. Maar er is een essentieel onderscheid tussen die twee zaken, *want het was alleen in Zijn sterven dat Hij de zonden van de Zijnen heeft gedragen* (1 Petr. 2:24).¹

¹ Sommigen beweren dat dit vers vertaald moet worden met: 'Die onze zonden in Zijn lichaam gedragen heeft naar het hout toe' (i.p.v. 'op het hout'). Maar dat is een dwaalleer. De Griekse woorden kunnen niet zo vertaald worden! Bovendien is het hele onderwijs van de Bijbel over de leer van de verzoening hier volkomen mee in strijd.

Zijn leven openbaarde wat Hij was. Door Zijn leven liet Hij zien dat Hij – met eerbied gezegd – gekwalificeerd was om het Offer voor de zonde te zijn. Door Zijn leven bewees Hij dat Hij het vlekkeloze en onbesmette Lam was, het Lam van God. Maar het was alleen op het kruis dat Hij de plaats van de zondaar innam. Op het kruis vervulde Hij al Gods rechtvaardige eisen en onderging Hij Gods toorn, die het gevolg was van de zonde. Het is het bloed dat verzoening bewerkte (Lev. 17:11; zie ook Lev. 1, 2 en 16).

Het was dus alleen op het kruis dat God het probleem van zonde en zonden vereffende met Christus. Gedurende heel Zijn leven, als Man van smarten en bekend met ziekte, rustte Hij in het besef van de liefde en het welbehagen van de Vader. Er kwam zelfs niet één moment een wolk tussen Hem en God. Maar toen Hij aan het kruis hing, vond er een totale verandering plaats, want daar werd Hij tot zonde gemaakt.

In de niet te doorgronden benauwdheid van Zijn geest, toen al Gods baren en golven over Hem heen gingen, riep Hij het uit: 'Mijn God, Mijn God, waarom hebt U Mij verlaten?' (Matth. 27:46). Hij werd door God verlaten – verlaten vanwege de plaats die Hij vrijwillig had ingenomen als het Offer voor de zonde. *Op dat afschuwelijke moment rekende God daarom met Hem af in plaats van met ons*, wat betreft het probleem van de zonde. Toch was Hij op dat moment tegelijkertijd oneindig kostbaar voor God, want aan het kruis heeft Hij bewezen dat Hij tot het uiterste gehoorzaam was. 'Daarom heeft de Vader Mij lief, omdat Ik Mijn leven afleg, opdat Ik het weer neem' (Joh. 10:17).

Het was daar aan het kruis – doordat Hij Zijn leven gaf (het 'storten van Zijn bloed'), door al het lijden dat Hij daar onderging, door Zijn sterven – dat de verzoening werd bewerkt. Voordat

de Heere Jezus Zijn hoofd boog en Zijn geest overgaf, riep Hij daarom vooruitziend² uit: 'Het is volbracht' (Joh. 19:30).

Het werk was volbracht en God was er volkomen door verheerlijkt. Op grond van dat werk kan God verloren mensen redden. Hij is rechtvaardig, ja, Hij wordt zelfs verheerlijkt als Hij ieder redt die gelooft. Alle zegeningen en uiteenlopende heerlijkheden vloeien voort en zullen voortvloeien uit het volbrachte werk van Christus: de zegeningen van alle verlostten, de duizendjarige zegen van de aarde in het Vrederijk, het herstel van alle dingen, het eeuwige geluk van gelovigen van alle bedelingen en de volmaaktheid van de nieuwe hemelen en de nieuwe aarde.

In het algemeen heeft Christus' werk *twee aspecten*: het ene aspect is op God gericht en het andere op de mens.

Het eerste en belangrijke aspect is op God gericht

Op de Grote Verzoendag moest Aäron het bloed van het zondoffer achter het voorhangsel brengen en sprenkelen 'op het verzoendeksel, aan de kant naar het oosten toe. En vóór het verzoendeksel moet hij zeven keer met zijn vinger van dat bloed sprenkelen' (Lev. 16:14). Dit werd gedaan met het bloed van de jonge stier, dat het offer was voor Aäron en zijn gezin (een beeld van de Gemeente als priesterlijke familie van God), maar ook met het bloed van de bok van het zondoffer, dat voor Israëel was³.

Het is niet mijn bedoeling om hier verder in te gaan op de karakteristieke verschillen en bijzonderheden van deze offers, maar het gaat mij er nu om dat *het bloed in beide gevallen voor God* was. Ik zeg niet dat het bloed nooit voor ons is (dan zou ik voorbijgaan aan andere Bijbelgedeelten), maar hier is het he-

² Wij gebruiken het woord 'vooruitziend', aangezien Zijn sterven op dat moment nog niet werkelijk had plaatsgevonden. Maar alles was nu vervuld (zie de verzen 28-30).

³ Zie verder onze uitgave 'De Grote Verzoendag' (Lev. 16), van William Kelly.

lemaal voor God, want het werd óp het verzoendeksel gesprenkeld, maar ook vóór het verzoendeksel. Wel zeven keer werd er gesprenkeld vóór het verzoendeksel, zodat de hogepriester, wanneer hij dichterbij kwam, het zou zien als een volmaakt getuigenis in de tegenwoordigheid van God⁴. Toch was het voor God en niet voor hem.

(Wordt vervolgd).

E. Dennett

Zie, het Lam van God

'Zie, het Lam van God, Dat de zonde van de wereld wegneemt' (Joh. 1:29).

Johannes de Doper verkondigde deze door God gegeven openbaring, maar de Heere Jezus Christus, voorgesteld als een Lam, was 'van tevoren gekend, vóór de grondlegging van de wereld' (1 Petr. 1:18-20). In Openbaring 13:8 zien we ook dat Hij als Lam wordt gezien: 'En allen die op de aarde wonen, zullen het aanbidden, [een ieder] van wie de naam, van de grondlegging der wereld af, niet geschreven staat in het boek des levens van het Lam Dat geslacht is'. Deze prachtige waarheden laten de voorkennis van God zien, Die de geschiedenis van Genesis 1 tot Openbaring 22 heeft uitgestippeld.

Het Lam voorgesteld door Abel

De mens was nog niet geschapen toen het plan van het Offerlam werd gemaakt, maar we zien dat God van tevoren wist dat Adam en Eva zouden zondigen. Daarom was er een offer nodig – dat van het Lam van God. Hij is Degene naar Wie vooruitgewe-

⁴ Voetnoot van de redactie: 'Wie tot God komt, om voor Zijn troon te verschijnen, staat daar op een bodem van bloed. Zeven keer gesprenkeld spreekt van een volmaakt getuigenis ... Het bloed is gestort, het is de grondslag waarop ik voor God sta' (uit 'Het Offer', H.L. Heijkoop, pag. 98).

zen wordt door het offer dat de Heere gebracht werd door Abel, de tweede zoon van Adam en Eva. Hebreeën 11:4 zegt: 'Door het geloof offerde Abel aan God een beter slachtoffer dan Kaïn, waardoor hij getuigenis verkregen heeft, dat hij rechtvaardig was; daar God over zijn gaven getuigenis gaf'. Het was 'beter' omdat het slachtoffer een lam was (Gen. 4:2,4). Het vers in Hebreeën eindigt als volgt: 'En door dit geloof spreekt hij nog, nadat hij gestorven is'. Dit is zo omdat zijn offer sprak van de Heere Jezus en van 'het bloed van de besprenkeling, dat beter spreekt dan Abel' (Hebr. 12:24). In tegenstelling hiermee offerde Kaïn, Abels oudere broer, iets van zijn eigen wil en werken. God had geen respect voor dit offer (Gen. 4:5). Deze 'weg van Kaïn' (Judas 1:11) is een totale minachting van Gods ware weg: het Lam van God en Zijn vergoten bloed.

Het Lam voor het Pascha

In Exodus 12:3-11 lezen we over het lam voor het Pascha en hoe het geofferd moest worden. Het was een één jaar oud mannetje, zonder enig gebrek, voldoende voor een gezin. Het lam moest tegen het vallen van de avond worden geslacht. Verder moesten beide deurposten en de bovendorpel met zijn bloed bestreken worden om de eerstgeborenen van Israël in veiligheid te brengen. In deze voorschriften lezen we nooit dat de botten van het lam gebroken werden, zoals ook van de Heere Jezus geschreven staat in Psalm 34:21, Psalm 22:18 en Johannes 19:33. Paulus schreef aan de gelovigen in onze genadetijd: 'Want ook ons Pascha, Christus, is geslacht' (1 Kor. 5:7).

Het Lam gefroteerd door Jesaja

Jesaja schreef over de Heere Jezus, waarbij hij profeteerde over Zijn laatste uren voordat Hij werd gekruisigd: 'Toen betaling geëist werd, werd Hij verdrukt, maar Hij deed Zijn mond niet open' (Jes. 53:7). Door middel van deze profetie werd de Ethiopische kamerling gered (Hand. 8:27-39). Later in Jesaja 53 lezen we dat de Heere geen zonde had begaan; er was zelfs 'geen be-

drog in Zijn mond geweest' (vs. 9). Hij werd tot 'een schuldoffer gesteld' en zou 'velen rechtvaardig maken, want Hij zal hun ongerechtigheden dragen' (vs. 10-11). Deze punten worden ook in het Nieuwe Testament gevonden. Petrus zei dat Christus zondeloos was: 'als van een onberispelijk en onbevlekt Lam' (1 Petr. 1:19). Paulus schreef: 'Hem Die geen zonde gekend heeft, heeft Hij voor ons tot zonde gemaakt, opdat wij zouden worden gerechtigheid van God in Hem' (2 Kor. 5:21). Alleen door zonder zonde te zijn, kon Hij onze zonden dragen: 'Die Zelf onze zonden in Zijn lichaam gedragen heeft op het hout' (1 Petr. 2:24). Als Hij niet zondeloos geweest zou zijn, zou Hij niets voor ons hebben kunnen doen.

Het Lam in Openbaring

De Heere Jezus als Lam wordt 22 keer genoemd in Openbaring. De eerste vermelding komen we tegen in Openbaring 5:6, waar we het Lam vinden in een positie van macht, niet volgzaam en lijdend om onze zonden. Het voorgaande vers zegt dat Hij 'de Leeuw uit de stam van Juda, de Wortel van David' is. Hij 'heeft overwonnen om het boek en zijn zeven zegels te openen', om de oordelen nader uit te werken die over de aarde zullen komen, omdat Hij deze wereld heeft gekocht met Zijn eigen bloed – naast het feit dat Hij ook de Schepper is (Hebr. 1:2; Kol. 1:16). Daarom wordt Hij in Openbaring 5:6 als het Lam voorgesteld.

Vervolgens schrijft de apostel Johannes in de verzen 11 en 12: 'En ik zag, en ik hoorde een stem van vele engelen rondom de troon en de dieren en de oudsten, en hun getal was tienduizendmaal tienduizenden en duizendmaal duizenden, en zij zeiden met luide stem: Het Lam Dat geslacht is, is waardig te ontvangen de kracht, en rijkdom, en wijsheid, en sterkte, en eer, en heerlijkheid, en lof'. In Openbaring 6 zien we dat het Lam de zegels opent en de oordelen beginnen. Dit gaat door tot in hoofdstuk 19. In hoofdstuk 7 wordt verteld over de redding van een ontelbare menigte uit alle natiën, geslachten, volken en talen. Deze geredde mensen,

in vers 10, roepen uit: 'Het heil aan onze God, Die op de troon zit en aan het Lam'. In tegenstelling hiermee zijn zij die lijden door de oordelen van God en de bergen en de rotsen zullen smeken: 'Val op ons en verberg ons voor het aangezicht van Hem Die op de troon zit, en voor de toorn van het Lam' (Openb. 6:16). De Heere Jezus sprak hier profetisch over in Lukas 23:30, toen Hij Zijn kruis droeg. In Openbaring 14:1 wordt het Lam gezien op 'de berg Sion en met Hem honderdvierenveertigduizend, en Zijn Naam en de Naam van Zijn Vader was op hun voorhoofden geschreven'. Later in de hoofdstukken 19 en 20 is dezelfde Persoon al Koning der koningen en Heere der heren, heersend voor 1000 jaar. Hiermee wordt de periode afgesloten die 'een tijd' wordt genoemd.

Openbaring 21 beschrijft het heilige Jeruzalem (vs. 10), dat uit de hemel neerdaalt. Deze stad wordt de vrouw van het Lam genoemd. Hier hebben we 'de Heere, God, de Almachtige, is haar tempel, en het Lam' (vs. 22). De muur van de stad is gebouwd op 'twaalf fundamenten en daarop de twaalf namen van de twaalf apostelen van het Lam' (vs. 14). 'En de stad heeft de zon en de maan niet nodig om haar te beschijnen, want de heerlijkheid van God verlicht haar en het Lam is haar lamp' (vs. 23). Vervolgens vinden we in Openbaring 22 het Lam op de troon van God. Hoewel er nog veel andere Schriftplaatsen zijn die we kunnen overdenken, kunnen we eenvoudig Openbaring 21:27 lezen. In dit vers wordt uitgelegd dat de enige mensen die deze eeuwigheid met de Heere zullen beleven, degenen zijn die 'geschreven zijn in het boek des levens van het Lam' – gelovigen. Dit zijn de mensen die gered zijn door Zijn sterven aan het kruis. Maar 'als iemand niet geschreven gevonden werd in het boek des levens, dan werd hij geworpen in de poel van vuur' (Openb. 20:15).

'Zie, het Lam van God, Dat de zonde van de wereld wegneemt'.

Curt Darling
(met toestemming overgenomen uit Grace & Truth Magazine)

Waarom stierf de Heere Jezus?

'Want zo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij Zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat een ieder die in Hem gelooft, niet verloren gaat, maar eeuwig leven heeft' (Joh. 3:16).

Waarom sterven wij?

Jij en ik sterven omdat we zondaars zijn. We zijn onder Gods rechtvaardige straf van dood en oordeel gekomen (Rom. 3:23; 6:23; Hebr. 9:27).

De dood had geen recht op Jezus Christus

De Heere Jezus Christus kwam vanuit de hemel (Joh. 6:41). Hij werd verwekt door de Heilige Geest en geboren uit een maagd, Maria (Matth. 1:18,20,23). Hij had geen zondige natuur zoals wij. Hij heeft Zelf nooit gezondigd (1 Joh. 3:5; 1 Petr. 2:22). Daarom had de dood geen recht op Hem.

Hij liet Zich vrijwillig kruisigen op Golgotha door zondige mensen (Joh. 6:38; 10:17-18). Als Hij van het kruis af had willen komen, had niets Hem kunnen tegenhouden – niet de nagels of de macht van het Romeinse Rijk. Het was de liefde voor jouw kostbare, eeuwige ziel waardoor de Heere Jezus Christus neerdaalde uit de hemel. Hij werd naar dat beschamende kruis geleid. Daar bleef Hij totdat Hij het werk van verzoening volbracht had (Joh. 19:30).

Geen andere weg

Er was geen andere weg en geen andere persoon door wie God de Almachtige jou kon redden van de rechtvaardige straf van je zonden (Hand. 4:12; 1 Joh. 4:9-10). De Heere Jezus Christus is God en Mens in één gezegende Persoon. Als eeuwige Zoon van God kende Hij Gods heilige en rechtvaardige eisen, die door onze zonden waren geschonden. Als perfect Mens (geest, ziel en

lichaam) was Hij geschikt om te betalen voor een ieders zonden van geest, ziel en lichaam.

Gods goedkeuring

God keurde het machtige werk van Christus aan het kruis goed. Hij liet dat zien door Hem uit de doden op te wekken en Hem aan Zijn eigen rechterhand in de hemel te zetten (Hand. 5:30). Jezus Christus is nu daar – levend, liefhebbend Mens, met de littekens nog steeds in Zijn handen en voeten, die Hij kreeg toen Hij stierf voor onze zonden (Joh. 20:27).

Terwijl je dit leest, ziet Hij vanuit de hemel op jou neer. Hij kent de gedachten en motieven van je hart. Hij weet wat jij denkt over je zonden en over Hem. Hij wil je Redder zijn.

Waarom stierf de Heere Jezus?

Hij stierf voor je zonden! Je moet je realiseren dat Hij door jouw vele zonden moest sterven. Eén zonde is genoeg om je voor altijd buiten Gods perfecte hemel te sluiten.

Maar je kunt Gods vergeving ontvangen door Hem je zonden te belijden en te geloven in Hem als jouw Plaatsvervanger (Rom. 10:9).

Hoewel je voor mij een vreemde bent, ben je dat niet voor God. Hij weet alles van je. Heeft de Heere Jezus Christus jou persoonlijk gered van de straf en de macht van de zonde? Ben je daar zeker van, op grond van de Bijbel? Als je Hem nu afwijst als je Redder, zul je toch uiteindelijk voor Hem als Rechter staan, maar dan is het voor eeuwig te laat (Joh. 5:22; Openb. 20:11-15)!

Wat moet je doen?

'Wie in Hem gelooft, wordt niet veroordeeld; maar wie niet gelooft, is al veroordeeld, omdat hij niet heeft geloofd in de Naam van de eniggeboren Zoon van God' (Joh. 3:18).

'En u weet, dat Hij geopenbaard is, opdat Hij de zonden zou wegnemen; en in Hem is geen zonde' (1 Joh. 3:5).

'Hoe zullen wij ontkomen, als wij een zo groot heil veronachtzamen' (Hebr. 2:3).

F. Wurst

Symbolen voor het Woord van God (6)

8. Een hamer

Het symbool van de *hamer* is nauw verbonden met dat van het vuur. Wij hebben Jeremia 23:29 tot dusver nog maar gedeeltelijk geciteerd. In zijn geheel staat er dit: 'Is niet Mijn woord zó, als het vuur, spreekt de HEERE, of als een *hamer* die een rots verplettert?'

Wij hebben al gesproken over de *historische achtergrond* van deze woorden. Beide symbolen voor het Woord van God liggen op één lijn. Zowel het ene als het andere spreekt van de autoriteit en de kracht van het Goddelijke Woord, waarvoor elke tegenstand moet wijken.

Heel in het algemeen kunnen we zeggen dat het menselijke hart vaak heel hard is, zo hard als een steen. Daarom is dan de 'hamer' nodig en alle geestelijke kracht van de arbeider, wanneer hij met deze 'hamer' succesvol wil zijn.

Soms lijkt het werk in de ziel helemaal niet te vorderen, lijken de resultaten heel onzeker te zijn. Wij moeten ons daardoor niet laten ontmoedigen. Na veel slagen met de 'hamer' zal ten slotte toch het doel bereikt worden.

Het is trouwens niet alleen het hart van ongelovigen dat weerstand biedt tegen Gods Woord. Ook wij, kinderen van God, zijn soms helaas niet bereid om gehoor te geven aan de onderwijzingen van God in een bepaalde kwestie. Het gaat tegen onze eigen gedachten en onze wil in, of wij zijn met andere dingen bezig, die ons doof maken voor de stem van God. Dan kan het zijn dat een slag met de 'hamer' ons raakt en dat we plotseling begrijpen waar het om gaat.

God had Nathan, de profeet, met een boodschap naar de schuldige koning David gestuurd. Deze begreep niet wat God tegen hem wilde zeggen. Toen trof de hamer van God hem: 'U bent die man!' (2 Sam. 12:7). En opeens was zijn geweten geraakt: 'Ik heb tegen de HEERE gezondigd' (2 Sam. 12:13).

Geduldig had de Heiland Zich ingelaten met de vrouw bij de bron van Sichar en hoge geestelijke waarheden met haar besproken. Ze begreep niets van dat alles. Ze had haar gedachten alleen maar bij haar waterkruik. Maar toen zei Hij: 'Ga heen, roep uw man en kom hier!' (Joh. 4:16). Dit woord van de Heere was als een hamerslag, die haar geweten trof en haar in het licht van God plaatste: 'Ik heb geen man ... Heere, ik zie dat U een Profeet bent' (Joh. 4:17,19). 'Is niet Mijn woord zó ... als een hamer, die een rots verplettert?' (Jer. 23:29).

Chr. Briem

Judas Iskariot (1)

De afschuwelijkste daad in de wereldgeschiedenis: Judas Iskariot levert Jezus Christus voor dertig zilveren munten uit aan de vijanden. Hoe kon het zover komen? Wat voor een man was Judas Iskariot?

Sommige ouders willen hun kind een mooie naam geven. Maar ter bescherming van het kind mogen in Duitsland sommige namen niet gebruikt worden. Dat zijn bijvoorbeeld namen van producten en bedrijven, belachelijke koosnamen – en ook de naam *Judas*, omdat die een negatieve achtergrond heeft.

Dat Judas Iskariot de grote en goede Meester, Die hij zo goed kende, verraadde, is een onbevattelijk verschrikkelijke daad. Deze vreselijke daad drukt een stempel op zijn hele leven. Daarom wordt steeds als zijn naam in de Schrift genoemd wordt, ook het verraad vermeld.

Zijn afkomst

Judas is de Griekse vorm van de Hebreeuwse voornaam Juda en was toen een geliefde naam. De bijnaam Iskariot kan erop wijzen dat Judas uit de stad Kerioth stamde (zie ook Jozua 15:25). Als dat waar is, dan was Judas de enige Judeeër in de groep van de twaalf apostelen, want alle anderen kwamen uit Galilea. De vader van Judas Iskariot heette Simon. Verder horen we niets meer over de familieachtergrond van deze discipel.

Overigens was er onder de twaalf discipelen nog een andere discipel met de naam Judas. Deze Judas had een broer, die Jakobus heette, en hij werd ook wel Lebbeüs en Thaddeüs genoemd. Hij wordt in de Bijbel nadrukkelijk van Judas Iskariot onderscheiden (Luk. 6:16; Hand. 1:13; Joh. 14:22). In totaal worden er zes

personen in de Bijbel genoemd die de naam Judas dragen, onder anderen een broer van de Heere (Matth. 13:55).

Zijn roeping

Na een gedenkwaardige nacht in gebed op een berg riep de Heere Jezus Zijn discipelen bij Zich. Uit de schare van de discipelen koos Hij er twaalf, die Hij ook apostelen noemde. Deze mannen moesten zich vooral in Zijn nabijheid ophouden. Onder de twaalf was ook Judas Iskariot. Het valt op dat Judas bij de opsomming van de gekozen discipelen steeds als laatste genoemd wordt en dat niet één keer bij deze gelegenheid zijn verraad onvermeld blijft (Matth. 10:1-4; Mark. 3:13-18; Luk. 6:12-16).

Waarom koos de Heere Jezus Judas, wiens ware karakter Hij toch kende? Een belangrijke reden is: alleen zo konden de voorzeggingen van het Oude Testament in vervulling gaan (Joh. 13:18; 17:12). Zo werd er geprofeteerd dat hij die met de Messias het brood at, zich tegen Hem zou keren (Ps. 41:10). Een vriend en vertrouweling zou blijken een vijand van Hem te zijn (Ps. 55:13-15). En deze man moest vroeg sterven en zijn ambt moest een ander ontvangen (Ps. 109:8; Hand. 1:20). Dat deze profetieën de persoonlijke verantwoordelijkheid van Judas niet wegnemen, is vanzelfsprekend en wordt alleen maar zijdelings genoemd.

Zijn dienst

Judas Iskariot werd, net als de andere discipelen, met een volmacht van de Heere uitgezonden. Judas deed wat zijn medestrijders ook deden: hij predikte bekering, bevrijdde mensen uit duivelse macht en deed wonderen (Matth. 10:5 e.v.). Het tragische was echter dat hij zelf geen boete (=is nooit tot inkeer en berouw gekomen) gedaan had en door de duivel voor zijn duistere bedoelingen gebruikt kon worden. Te midden van de discipelen had Judas zelfs een bijzondere opdracht: hij was verantwoordelijk voor de financiën en beheerde de giften. Judas moet serieus geleden hebben, zodat er geen twijfel was aan zijn betrouwbaarheid en de discipelen geen aanleiding zagen om zijn werk te controleren.

Zijn hebzucht

Toen Judas de schepen achter zich verbrandde om met de arme Jezus van Nazareth door het land te trekken, was er van zijn hebzucht niets te zien. En toch beheerste de liefde tot de onrechtvaardige Mammon hem. Dat kon op den duur niet verborgen blijven en het was dan ook duidelijk te merken toen Maria

van Bethanië de Heere met een kostbare nardus zalfde. Dat stak Judas en hij maakte zich tot voorspreker van de discipelen: deze nardus had voor 300 penningen verkocht kunnen worden en het geld had in de gezamenlijke kas gedaan moeten worden (Joh. 12:3-8). Waarom dan wel? Was het hem erom te doen om de armen iets daarvan te geven, zoals hij beweerde? Nee, hij wilde meer kapitaal hebben waaruit hij als dief kon putten. Hij was niet bezorgd over de armen, maar over zijn rijkdom. Kort na deze gebeurtenis wilde hij dan de 'deal' van zijn leven binnenhalen: de Heere Jezus voor 30 zilveren penningen 'inwisselen'.

Zijn huichelarij

Judas wist zich 'meesterlijk' te integreren in de menigte van discipelen van wie de harten klopten voor de Heiland Jezus Christus. Hij viel niet in negatieve zin op. Men ondersteunde hem als hij bezorgd was over de armen, hoewel hij toch alleen maar aan zichzelf dacht. Zelfs toen hij als verrader openbaar kwam en door de Heere tot een snel handelen aangespoord werd, dachten de andere discipelen dat Judas snel iets aan de armen moest geven (Joh. 13:29). Maar de Heere Jezus doorzag het verblindende van zijn huichelachtige vroomheid en getuigde al vroeg dat Judas een duivel was (Joh. 6:70-71).

Zijn verraderlijke plan

Datgene wat Judas uit de gezamenlijke kas kon ontvreemden, was hem schijnbaar op den duur te weinig. Dus besloot Judas om zijn Meester voor geld te verraden. Daarachter stond de duivel, die hem deze gedachte in het hart gegeven had (zie Joh. 13:2).

De religieuze leiders van het volk waren het eens geworden dat de Heere Jezus zonder opschudding onder het volk listig gegrepen en gedood moest worden (Matth. 26:3-5), maar het idee om met Judas Iskariot samen te werken, kwam niet in hen op. In hun ogen was hij, net als de andere discipelen, een fanatieke aanhanger van de Heere Jezus. Wat was het een genoegen voor hen dat Judas uit eigen beweging tot hen kwam en de Heere Jezus wilde overleveren! Ze boden hem dertig zilveren penningen voor zijn diensten, wat de geldgierige Judas ook meteen accepteerde (Matth. 26:14-16). Dertig zilveren penningen – dat was de som die als schadevergoeding volgens de wet van Mozes voor een knecht betaald moest worden als hij door een os gedood was (Ex. 21:32). De profeet Zacharia noemt dit bedrag ironisch een 'mooie prijs' (Zach. 11:12-13).⁵

Judas zocht nu een gelegenheid om de Meester aan de vijanden over te leveren. Het was hem zeker bekend dat zijn geldschieters niet wilden dat de Heere Jezus op het Paasfeest gearresteerd zou worden wanneer heel Israël op de been was. Het was beter om nog een paar dagen te wachten. Maar het zou anders zijn, want het ware Paaslam moest op het Paasfeest geslacht worden.

(Wordt vervolgd).

Gerrid Setzer

⁵ Als je het bedrag naar de huidige omstandigheden omrekent, kom je echter op enkele duizenden euro's.

Onze toekomstverwachting

Citaten uit een brief van een honderdjarige broeder:

'Onder de vele Schriftplaatsen die me gezonden zijn, nam het slot van Psalm 23 de grootste plaats in. Inderdaad, goedheid en weldadigheid van de goede en grote Herder zijn mij gevolgd in mijn vele jaren. En mijn uitzicht is nu dat ik voor eeuwig zal wonen in het Huis van de Heere!'

'Ik houd ervan deze woorden te verbinden met Psalm 27. Daar wordt één van de voorrechten genoemd die wij in een toekomstige tijd zullen genieten: de lieflijkheid van de Heere te aanschouwen en te onderzoeken in Zijn tempel. In het Huis van de Heere zal Zijn schoonheid volkomen geopenbaard worden voor onze bewonderende ogen, de buitengewone rijkdom van Zijn wonderbare genade, de pracht en luister van Zijn glorierijke Majesteit zoals dan geopenbaard in de ontvouwing van de volle attributen van de Godheid, die Hij uiterlijk gezien aflegde toen Hij Die zó rijk was, voor ons zó arm werd!'

'In het Huis van de Vader zullen onze ogen verblind worden als we de diverse voortreffelijkheden, volmaaktheden en attributen zien van Hem van Wie het onze vreugde is om Hem niet alleen te erkennen als onze Heiland en Verlosser, maar ook als onze Heere en onze God, want in Hem woont in eeuwigheid de volheid van de Godheid'.

'Wij zullen de heerlijkheid zien die Hij bij de Vader had voordat de wereld was. Maar er is een verdere heerlijkheid, waarvan ik denk dat ze alle andere heerlijkheid overtreft: de heerlijkheid van Zijn vernedering! De mens vindt dat het heerlijkheid is om op te klimmen naar de top. De ongeëvenaarde heerlijkheid van

onze Heere is geopenbaard in de diepten waarin Hij afdaalde, zelfs tot de dood aan het kruis! 'Want U bent geslacht' is het onderwerp van het nieuwe lied als wij in de toekomst Hem hulde zullen brengen in het hemelse Huis van de Heere'.

'Ik zal verzadigd worden met Uw beeld als ik zal opwaken' (Ps. 17:15).

'Iemand anders heeft het prachtig gezegd: 'De opening van de straten van de hemel is hier op aarde'. Zelfs hier mogen we al een voorsmaak hebben van de komende zaligheid. Een wandel dicht bij God en Zijn Christus bewerkt, zelfs op aarde al, diepere verlangens naar de volheid'.

'Spoedig zal voor de heiligen van God door genade de lange nacht geëindigd zijn. Dan komt de heerlijkheid van de eeuwige morgen: Christus het Middelpunt van de ontelbare menigte, die met luide stem Hem zal aanbidden: 'Het Lam dat geslacht is, is waardig te ontvangen de kracht, en rijkdom, en wijsheid, en sterkte, en eer, en heerlijkheid, en lof' (Openb. 5:12). Wij zullen aan Zijn voeten vallen en roepen: heerlijkheid, heerlijkheid aan de Zoon van God'.

James A. Harrow, 6 dec. 1966

**'Maar wij zien Jezus
met heerlijkheid
en eer gekroond'.**

Christus is voor onze zonden gestorven

'... dat Christus voor onze zonden gestorven is, naar de Schriften; en dat Hij is begraven, en dat Hij op de derde dag is opgewekt, naar de Schriften' (1 Kor. 15:3-4).

De apostel Paulus vertelt zijn lezers over feiten. Hij vertelt over het fundament van het Evangelie, namelijk de dood, de begrafenis, de opstanding en de verheerlijking van onze Heere Jezus. Het Evangelie rust niet op verbeelding, maar is gegrond op feiten die nagegaan kunnen worden!

Onze geliefde Heere moest in de dood en het graf gaan om ons te kunnen redden. Laten we deze dingen zien in het licht van Wie Hij is en nadenken over Zijn wondere Persoon, Zijn leven, wandel en dienst. Hij is de Christus, de Messias, Die door de profeten voorgezegd is, Gods Gezalfde in Wie God Zijn welbehagen gevonden heeft. De Schrift laat ons ook het werk van Christus op het kruis zien, dat eens voor altijd is volbracht, want God heeft Zijn offer aanvaard. Verder toont de Schrift ons hoe belangrijk Zijn opstanding en hemelvaart zijn en zij helpt ons om te zien hoe we met de opgestane en verheerlijkte Heiland verbonden zijn. Andere Schriftgedeelten verklaren ons alles wat door Zijn werk tot stand is gekomen en wat onze tegenwoordige positie is voor God.

Geen gebeurtenis in de geschiedenis van de mens is zekerder en beter na te gaan dan de opstanding van onze Heere Jezus! Dit is het fundament onder onze verlossing. De apostel Paulus verwijst naar een groot aantal getuigen die de waarheid van de opstanding bevestigen, waarvan de Schrift op de eerste plaats komt en waarna er nog zes andere getuigen genoemd worden (1 Kor. 15:1-8).

Bovendien leert deze opsomming van feiten ons dat de zeven fasen van de komst van onze Heere – Zijn vleeswording, leven, dood, begrafenissen, opstanding, hemelvaart en verheerlijking – allemaal deel uitmaken van één groot plan, dat verbonden is met dezelfde heerlijke Persoon. Hoe groot is Hij toch!

Alfred E. Bouter

'Maar Hij is om onze overtredingen verwond,
om onze ongerechtigheden verbrijzeld.

De straf die ons de vrede aanbrengt, was op Hem,
en door Zijn striemen is er voor ons genezing gekomen'.

Jesaja 53:5

Vragen in Jezus' Naam

'En alles wat u zult bidden in Mijn Naam, dat zal Ik doen, opdat de Vader in de Zoon verheerlijkt wordt' (Joh. 14:13).

In het Evangelie van Johannes vinden we ten minste zes beloften dat als wij bidden in Jezus' Naam, God in Christus ons gebed zal verhoren. De eerste vinden we in het hierboven geciteerde vers, dat aangeeft dat God de Vader daardoor verheerlijkt zal worden in de Zoon, zie de overeenkomende beloften in Johannes 14:14; 15:16; 16:23-24,26.

Dergelijke beloften lijken bijna te veelomvattend en onvoorwaardelijk om letterlijk begrepen te moeten worden. De sleutel is echter de zinsnede 'in Mijn Naam'. Dit betekent duidelijk meer dan eenvoudig ons gebed beginnen of afsluiten met deze of een vergelijkbare uitdrukking.

In de eerste plaats moeten we erkennen dat het alleen is door Jezus Christus, onze Middelaar, dat wij mogen naderen in de aanwezigheid van de almachtige God. Hij heeft Zelf gezegd: 'Niemand komt tot de Vader dan door Mij' (Joh. 14:6). Daarnaast geeft het ook aan dat ons gebed in overeenstemming moet zijn met wat Christus Zelf zou bidden. Geen enkele Christen zou mogen vragen om iets waarvan hij weet dat het ingaat tegen Gods wil. 'Als wij iets bidden naar Zijn wil ... dan weten wij dat wij de beden hebben, die wij van Hem hebben gebeden' (1 Joh. 5:14-15).

Als wij in Christus' Naam tot de Vader komen, vertegenwoordigen wij Hem in een zeer reële zin. Daarom moeten wij naderen met reine handen en motieven die Hem waardig zijn in Wiens Naam wij belijden te komen. Als wij komen met onbeleden, onberouwde zonden, dan zijn wij slechte vertegenwoordigers van Hem en kunnen we in feite niet in Zijn Naam spreken. Ten slotte, als wij komen in Zijn Naam, dan moeten wij Zijn macht en belofte erkennen en gelovend naderen zonder te twijfelen aan Zijn Woord.

Dan wordt niet alleen de Vader verheerlijkt, zoals onze tekst zegt, maar zullen ook wij ons verheugen. 'Alles wat u de Vader zult bidden in Mijn Naam, zal Hij u geven ... Bid en u zult ontvangen, opdat uw blijdschap volkomen mag zijn' (Joh. 16:23-24).

HMM (uit: Assembly Communicator)

Van harte aanbevolen:

De verhouding van de Christen tot de overheid

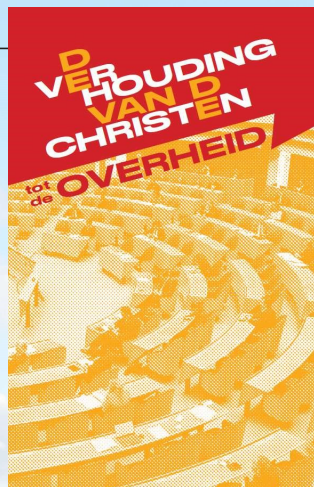
We leven in bijzondere tijden, in de laatste dagen, en het zijn stormachtige periodes die wij ook als kinderen van God doormaken. In de wereld is er veel gaande wat zorgwekkend is. Ook in ons eigen land maken we ons zorgen om het loslaten van Gods Woord, de leegloop van kerken en de uitholling van Bijbelse waarden en normen. Het feit dat de overheid maar al te vaak vooroploopt in het opzij schuiven van Gods scheppingsorde op het terrein van de beschermwaardigheid van het leven vanaf de bevruchting en op het gebied van huwelijk en gezin, heeft veel gelovigen om begrijpelijke redenen sceptisch gemaakt naar de overheid toe.

En als daaroverheen dan de één of andere crisis uitbreekt, ontstaat een voedingsbodem voor de wildste geruchten. Daarbij dreigen ook wij als kinderen van God maar al te vaak te vergeten wat de Schrift ons zegt over nuchterheid, waakzaamheid, en ook over onze verhouding tot de overheid. We vergeten dan wat onze norm is: ons gevoel? Ons geweten? Onze feitenkennis? Of toch de Bijbel? En we lopen bovendien het risico God, Die boven de overheid staat, niet te eren zoals Zijn Woord het ons laat zien.

Daarom is het goed dat we ons door dat Woord laten aanscherpen. Het is ons gebed dat deze brochure daaraan mag bijdragen; dat is ook de reden waarom we als bestuur hebben besloten deze brochure gratis te doen toekomen aan alle abonnees.

Wie wil, kan deze brochure nabestellen voor gelovigen in zijn of haar omgeving. Zie hiervoor onderstaande bestelgegevens:

1e exemplaar gratis; verdere exemplaren: € 2,50 per stuk (vanaf 20 stuks 20% korting). Brochure, formaat A5, 46 pagina's. Bestelcode: 6181.

Nadenkertje

Hoe krijg ik toegang tot de hemel?

Wat zijn er toch veel verschillende meningen over de vraag:

‘Hoe kom ik in de hemel?’

Velen denken dat een trouwe kerkgang voor God wel genoeg zal zijn om de hemel te openen. Anderen denken dat de kinderdoop toereikend is voor hun eeuwige heil. Velen menen dat een lidmaatschap van één of andere kerk genoeg is om in de hemel te komen. Er zijn er die denken dat ze door goede werken de hemel kunnen verdienen. Er zijn ook mensen die zeggen: voor mij heeft God best wel een plaatsje. Er zijn ook mensen die zeggen dat God hen niet uitverkoren heeft. Het is eigenlijk heel erg dat de mensen steunen op wat zij denken en vinden. Mensen kunnen zich vergissen.

Beste lezer, om de vraag beantwoord te krijgen: ‘Hoe kom ik in de hemel?’ kunt u dat het beste aan God Zelf vragen! Hij is de Enige Die het echt weet. God heeft ons Zijn gedachten meegedeeld in Zijn Woord, de Bijbel. In het Nieuwe Testament lezen we in Johannes 14:6 dat de Heere Jezus Christus, Gods Zoon, zegt: **‘Ik ben de Weg en de Waarheid en het Leven. Niemand komt tot de Vader dan door Mij’**.

In Handelingen 4:12 staat over de Heere Jezus Christus: ‘want er is onder de hemel geen andere Naam Die onder de mensen gegeven is, waardoor wij behouden moeten worden’. In Johannes 11:25 zegt de Heere Jezus: ‘Ik ben de Opstanding en het Leven; hij die in Mij gelooft, zal leven, ook al is hij gestorven’. God is duidelijk in Zijn Woord. Laten we Hem op Zijn Woord vertrouwen en doen wat Hij van ons vraagt: ‘God dan verkondigt, met voorbijzien van de tijden van de onwetendheid, nu aan de mensen, dat zij zich allen overal moeten bekeren’ (Hand. 17:30) en: **‘Geloof in de Heere Jezus en u zult behouden worden’** (Hand. 16:31).